

bring i Valgloven for Landet, saa var det ikke min Mening, at det skulde indføres i denne Lov — jeg vil tage den uden en saadan Forandring — men kun en Henstilling, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt med det Samme at gjøre en saadan Forandring.

Lehmann: Jeg vil give den næstfølgende Taler (M. P. Bruun) fuldkommen Ret i, at i Kjøbstæderne — men ikke paa Landet, der har en ubetinget Majoritet i Amtsrådet — vilde det vække Betænkning, dersom Forslaget gav en Repræsentation efter Folketallet; men der er i Forslaget givet en Begrænsning, der ganske væsentlig modificerer dette System. Vel troer jeg, at Redactionen af § 2 er hensigtsmæssig, men den vil jo kunne rettes. Meningen af § 2 er ikke, at Kjøbstadvælgerne uden videre skulle sammensmeltes med Landvælgerne — i saa Tilfælde vilde de drukne i Mæsken — men der er givet Kjøbstadvælgerne en selvstændig Ret til at beskikke Kjøbstadsmedlemmer til Amtsrådet, og det er jo den ærede Rigsdagsmand, der i sin egen Person forener Dødeligheden af Kjøbstadmanden og Landmanden, vittigerligt, at disse Modsatninger ikke ere af indgribende Natur. I hvilke Former denne Ret skal gjøre sig gjældende, er jo Noget, der hører til Detaillen. Kjøbstæderne vilde i visse Henseender opnaae finansielle Fordele ved denne Lov. Det er ved denne Side af Sagen, at Udvalgets Betænkning tilsigtede at bringe de nu bestaaende Forhold under bestemte Former, men dog med det udtrykkelige Forbehold, at hvis der fandtes Ubilligheder, skulde de rettes. Dette har Udvalget nu gjort, og i saa Henseende slutter jeg mig fuldkommen til det. Jeg troer f. Ex., at det er rigtigt, at Delingventomkostningerne paalignes efter Folkemængde; thi Alle have Interesse i, at Netten haandhæves, og at dette medfører finansielle Fordele for Kjøbstæderne, vil ikke blive overseet. Dersom man ikke blot forelægger Spørgsmaalet til Afstemning ved Ja eller Nei, men indfører det i Livet, vil det let finde Indgang. Ved Skoleraadene er der jo

gjort en lille Prøve; der har aldrig her, saavidt jeg har erfaret, været Tilfælde, hvor Collision mellem Landets og Byens Interesser have gjort sig gjældende, og Partierne have ingenlunde grupperet sig efter Land og By. Hver Landmand har sin Kjøbstad, hvor han har sine Beskyttelser, og til hvis Forhold han er nøje bunden. Jeg har ikke mindste Tvivl om, at den med Lethed vil finde Indgang, og jeg troer, at det er et af de Tilfælde, hvor det paahviler Lovgivningsmagten at gaae forud.

Boesen: Det foreliggende Lovudkast finder ogsaa jeg meget ønskeligt, og jeg skal saaledes slutte mig til den, der vilde bets Fremme, men da jeg antager, at det vil blive Gjensand for et Udvalgs Betænkning, skal jeg ikke forlænge Sagens første Behandling ved videre at indlade mig paa Udvalgets specielle Punkter; kun med Hensyn til den meget omhandlede § 2 skal jeg bemærke, da der er nævnt et Exempel, som jeg er temmelig godt bekendt med — at det der kunde være gaaet saaledes til, og hvis jeg ikke feiler, er det gaaet saaledes til med Valget til Skoleraad, som fuldkommen rigtig er overensstemmende med den her foreslaaede Valgmaade; Odense talte ikke den Gang et saastort Antal Indvaanere, at den kunde vælge to Medlemmer til Skoleraadet, derimod kunde den vælge et Medlem og i Forbindelse med Hjerteminde og Bogense det andet. — Naar Odense Børgerræpræsentation havde villet, kunde den ganske rigtig have sat begge Valg igjennem, men der blev dog givet de to andre Kjøbstæder Leilighed til mulig at gjøre deres Indflydelse gjældende. Nu er Forholdet anderledes, da Odense er tiltaget i Befolkning saa meget, at den vil kunne vælge de to Medlemmer til Amtsrådet, hvorimod de andre Kjøbstæder i denne Kreds ikke tilsammen have saa mange Indbyggere, at de kunne vælge Noget. Jeg seer derfor ikke heller, hvorledes de to andre eller lignende stillede Kjøbstæder kunne komme til at udøve nogen Indflydelse paa disse Valg.